

Malawin kirkon tuki

Nimikkoraportti 2- 2013

Päämäärä

Malawin evankelis-luterilaisen kirkon (ELCM) tavoitteena on evankeliumin julistaminen sanoin ja teoin. Tässä tehtävässä avainasemassa ovat paikalliset seurakunnat, niiden papit, evankelistat ja vapaaehtoiset työntekijät, seurakuntien jäsenet. Lähetysseuran tuen päämääränä on kirkon omaehtoisuuden vahvistaminen kouluttamalla työntekijöitä ja vapaaehtoisia.

Kuvaus

Viimeisimmän kirkon kalenterin mukaan ELCM:llä on 102 000 jäsentä, 72 seurakuntaa ja yhteensä 372 saarnapaikkaa kautta koko maan.

Hallinnollisesti kirkko on jakaantunut yhdeksään rovastikuntaan, joita johtavat lääninrovastit. Kirkolla on pula koulutetuista työntekijöistä. Esimerkiksi pappeja on ainoastaan 53 ja suurelta osalta heistä puuttuu perusteellisempi teologinen koulutus. Julistus- ja evankelioimistyössä tärkeässä roolissa ovat evankelistat, joita kirkko jatkuvasti kouluttaa. Myös vapaaehtoiset maallikot ovat aktiivisesti mukana kaikessa työssä.

Kirkossa pidetään erityisen tärkeänä evankelistojen ja pappien koulutuksen vahvistamista. Joka vuosi järjestetään kolmen kuukauden evankelistojen peruskurssi tai jatkokurssi. Väliaikana opiskelijat toimivat harjoittelijoina seurakunnissa lääninrovastien ohjauksessa. Tavoitteena on, että osa evankelistakoulutuksen käyneistä voitaisiin myöhemmin kouluttaa papeiksi. Lähetysseura tukee tällä hetkellä neljän seurakunnassa toimineen papin teologisia opintoja Tansaniassa. Pastorit Riitta ja Olavi Heino olivat Malawin kirkon työyhteydessä vuoden 2013 ajan.

Kirkon kasvun kannalta avainasemassa ovat erityisesti nuoret. Kirkon nuorisotyön painopisteitä ovat nuorten kapasiteetin vahvistaminen, vertaisryhmät, ihmisoikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon edistäminen. Tavoitteena on järjestää vuosittain kaksi seminaaria tytöille ja nuorille naisille.

Koulutusta evankelistoille Lilongwessa

Loka-marraskuussa, yhteensä seitsemän viikon ajan (1.10-14.11) pääsimme kouluttamaan 19 evankelistaa. Viisi heistä tuli Sambian, sen pienestä luterilaisesta sisarkirkosta.

14 oppilasta tuli eri puolilta Malawia. Opettajia oli kuusi. Pidimme 2-3 luentosarjaa kukin. Kirkkohistoria, kristinoppi, raamattutieto, islam, kristillinen kasvatus, spiritualiteetti, luterilaisuus, tuttuja perusaineita. Opetuskielenä oli englanti, joka tuotti joillekin oppilaille ongelmia, mutta niin tuotti chewankin kieli, sillä osa sambialaisista ei osannut sitä ollenkaan.

Viikonloppuisin evankelistaoppilaat menivät Lilongwen suuren seurakunnan eri saarnapaikoille saarnaamaan ja johtamaan jumalanpalveluksia. Ne pidetään chewan kielellä. Oli haastavaa arvostella saarnoja ja jokapäiväisiä aamuhartauksia, jotka pidettiin chewan kielellä.

Evangelistakurssin päätöskuva. Edessä kirkon pääsihteeri Mrs Madinga (joka kyllä ei opettanut kurssilla), sinisessä papinpaidassa vt apulaispiispa Makawa ja kirjavassa kirkon kangaspaidassa yksi tuntiohjaajistamme pastori Mngongonda. Ryhdikkäänä Riitan vieressä seisoo koulutusosaston vt johtajana toimiva pastori Msuku ja hänen takanaan pastori Mofolo (sininen paita), joka on Madisin lääninrovasti ja vt. apulaispääsihteeri. Kuvassa kurssin viisi opettajaa ja melkein kaikki kurssilaiset.

Me molemmat nautimme opettamisesta, pitkästä aikaa. Vaikka minun (Riitan) on tunnustettava, että opettaminen englanniksi ei ollut ihan helppoa.

Lilongwen seurakunnan saarnapaikka, Chinsapo.

Evankelistakurssi

Ensimmäisenä päivänä oppilaat

olivat kravateissaan ja

puvuntakeissaan. Sambialaiset

eivät vielä ehtineet ensimmäisiin

päiviin mukaan.

Parin viikon päästä sekä opettaja

että oppilaat olivat löytäneet

yhteisen kielen ja rennomman

otteen. Tässä keskustellaan siitä

mitä rippikoulussa voidaan opettaa

mitä ei (liittyen mm. hiv/aids

valistukseen).

Vain yksi evankelistaoppilaista on

palkattuna seurakuntaan työhön.

Yleensä he toimivat ilman palkkaa

seurakunnissaan.

Yhden oppilaan äiti kuoli kurssin

aikana, yhden sisko.

Näistä nuorista miehistä näki, että

elämä ei ole huoletonta. Mutta

näimme myös sen, että opiskelu oli

heille antoisaa.

Perhetyönkoulutus Tansaniassa

Pian evankelistakurssin jälkeen lähdimme pikkubussilla Tansaniaan Iringaan. Matka oli aika vaivalloinen, sillä auto oli vanha ja tie pitkä ja mäkinen. Mukanamme oli neljä papinvaimoa, joiden kaikkien aviomies opiskelee Tansaniassa.

Kuvassa vasemmalta oikealle pappispariskunnat Jumbe, Mphalasa ja Maseke.

Koulutusosaston johtaja Phiri vaimoineen.

Kouluttajina tällä kuuden päivän kurssilla olivat Anna-Kaarina ja Matti Palmu. Me iloitsimme hyvästä, tasa-arvoa painottavasta, Raamattuun perustuvasta koulutuksesta ja myös siitä että koko ajan toisena kielenä oli meille tuttu swahili. Välillä toimimme myös tulkkeina.

Näiden kurssien toimijoina Tansaniassa on pastori Kipangula vaimoineen. Tässä hän tutkii Palmuilta saamaansa kirjanmerkkiä, jossa kehoitettiin säännölliseen Raamatun lukemiseen. Anna-Kaarinan ja Matin välissä pastori Upendo, joka osallistui kurssille ja oli myös tulkkina.

Nuorten naisten kurssi Lilongwessa

Ja vielä ennen joululomia sain pitää ”unelmien kurssin” eli nuorten naisten kurssin 25 nuorelle naiselle. Mukana oli myös ne kahdeksan naistyöntekijää, jotka olivat syystä tai toisesta jätetty pois evankelistakurssilta. Muut tulivatkin Lilongwen seurakunnasta. Kurssi oli hyvin käytännöllinen. Juuri sitä olivat nuoret naiset itse pyytäneet.

Aamupäivisin oli enemmän teorialunteja. Aiheina hiv/aids, ravitsemustieto, diakonia, kirjanpito, pienyrityksen aloittaminen, kristillinen kasvatusta. Joka päivä oli myös raamattutunti. Iltapäivisin teimme käsitöitä, leivoimme tai teimme yhdessä ruokaa ja mm. pähkinävoita!

Opetin kakkujen ja muffinien leipomista samaan aikaan, kun Lydia Phiri opetti isossa keittiössä munkkienpaistoa. Ja kun toisena päivänä opetin naistyöntekijöille alttarivaatteiden kirjontaa, toiselle porukalle opetettiin virkkausta ja kudontaa. Käytännön aineet kirvoittivat kieltä ja naurun usein. Mutta ei teoriatuntienkaan alussa, lopussa tai välillä päästy väsymään. Sillä nuoret naiset aloittivat vuorotellen laulun ja tanssin.

Lydia Phiri kertoo miten munkkeja paistetaan myyntitarkoitukseen.

Laulu alkaa spontaanisti. Usein laulattajana oli pienen kolmenkuukauden ikäisen Enokin äiti. Suurin osa kurssin opettajista oli pappien vaimoja, joilla on monella hyvä koulutus. Stella Banda on hieno opettaja, hän on erikoistunut aiheeseen "mainstreaming hiv/aids" eli hiv/aids problematiikkaan. Kuvassa näkyy hänen piirtämänsä valtavirtakaavio (mainstream), joka selvensi paljon asiaa nuorille naisille.

Miksi juuri nuoret naiset? Ja oikeastaan nämä naiset eivät olleetkaan ihan nuoria, vaan nuoria aikuisia. Mrs Madinga, kirkon pääsihteeri, oli tätä koulutusta jo pitkään haaveillut. Hänen mielestään nuoret naiset, joilla on jo ehkä lapsi tai kaksi, ovat kirkossamme väliinputoajia, erittäin haavoittuvia. He huolehtivat perheestään, mutta monilla ei ole vielä paljonkaan koulutusta. Perheen toimeentulo on useimmiten niukkaa ja melkein jokaisessa suurperheessä on sairautta riittämiin (maanväestöstä n. 10 % on hiv-positiivisia). Jokaisen nuoren naisen pitäisi saada joku taito, jolla voisi hankkia lisää toimeentuloa perheelleen ja samalla kasvaa myös vastuulliseksi kristityksi seurakunnassaan.

Getruda on keskittynyt puhdistamaan pähkinöitä, kun muut ovat kerääntyneet maapähkinävoikoneen äärelle.

Stipendiaateista koulutettuja työntekijöitä kirkolle

Lähetysseuran tuki keskittyy jatkossa malawilaisten pappien opiskelun tukemiseen Tansaniassa. Niitten pappien, jotka osallistuivat avioliittokoulutukseenkin Iringassa. Heistä on tulossa kirkolle uusia, tulevaisuuden johtajia ja vastuunkantajia.

Malawin kirkko tarvitsee paljon esirukousta. Vuosi sen helmassa antoi meille paljon aihetta rukoukseen. ”Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta”(1 Tim 2:1-2).

Teksti ja kuvat: Riitta ja Olavi Heino